

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16C/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119208465
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8119208465.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcu: 1./ S. I., C.. XX.XX.XXXX, S. Ž. XX, 2./ S. I., C.. XX.XX.XXXX, S. Ž. XX, 3./ Y. I., C.. XX.XX.XXXX, S. Ž. XX, 4./ Q. O., U.. I., C.. XX.XX.XXXX, S. I. XX, 5./ X. B., C.. XX.XX.XXXX, S. Ž. XX, 6./ B. B., C.. XX.XX.XXXX, S. Ž. XXX, 7./ X. B., C.. XX.XX.XXXX, S. Ž. XX, 8./ T. B., C.. XX.XX.XXXX, S. Ž. XXX, 9./ D. B., C.. XX.XX.XXXX, S. Ž. XX, všetci právne zastúpení JUDr. Mgr. Radim Komka, advokát, so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 41 343 859 proti žalovaným: 1/ KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, 2/ T. Ž., C.. XX.XX.XXXX, S. Ž. XX, XXX XX Ž., o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 1.rade a žalovaný v 2.rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi v 1.rade 15.000 eur, žalobcovi v 2.rade 5.000 eur, žalobcovi v 3.rade 15.000 eur, žalobcovi v 4.rade 5.000 eur, žalobcovi v 5.rade 5.000 eur, žalobcovi v 6.rade 15.000 eur, žalobcovi v 7.rade 15.000 eur, žalobcovi v 8.rade 5.000 eur, žalobcovi v 9.rade 5.000 eur všetko v lehote 3dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v rozsahu plnenia jedného z účastníkov zaniká povinnosť druhého z účastníkov.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobcovia v 1.rade až 9.rade majú voči žalovaným v 1.rade a 2.rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 6.5.2019 sa žalobcovia v 1. až 9. rade domáhali voči žalovaným v 1. a 2. rade náhrady nemajetkovej ujmy celkovo vo výške 130 000 Eur (z celkovej sumy žalobcov v 1. rade sumu 20 000 eur, žalobcov v 2. rade sumu 10 000 eur, žalobcov v 3. rade sumu 20 000 eur, žalobcov v 4. rade sumu 10 000 eur, žalobcov v 5. rade sumu 10 000 eur, žalovanému v 6. rade sumu 20 000 eur, žalobcov v 7. rade sumu 20 000 eur, žalobcov v 8. rade sumu 10 000 eur a žalobcov v 9. rade sumu 10 000 eur) z toho dôvodu, že dňa 3.8.2011 vodič T. Ž. (žalovaný v 2. rade) viedol motorové vozidlo zn. Škoda Felicia EČV: M. XXX X. v smere jazdy Prešov - Bzenov, ktoré viedol vyššou rýchlosťou ako 90 km/hod, pričom neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam ani stavu vozovky a poveternostným podmienkam, pričom došlo k zrážke s protiídúcim vozidlom zn. Renault Megane Scenic EČV: M. XXX V., v ktorom došlo k zraneniam vodiča Y. W., C.. XX.X.XXXX. V motorovom vozidle zn. Škoda Felicia došlo k zraneniam spolujazdca B. B., C.. X.X.XXXX a zároveň došlo k smrteľným zraneniam ďalších spolujazdcov M. I., C.. X.X.XXXX a B. B., C.. XX.X.XXXX, ktorí boli synovia a súrodenci žalobcov. Svoju žalobu odôvodnili s poukazom na ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka, § 13 ods. 1, § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka spolu s § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka a taktiež spolu s § 427 ods.

1 OZ a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení s tým, že smrťou obetí dopravnej nehody zaznamenali žalobcovia výraznú zmenu vo svojom živote, pričom táto zmena bola negatívna najmä v zmysle nenávratného narušenia vzájomných rodinných väzieb tvoriacich dovtedy základ ich rodinného života, a došlo k zásahu do ich osobnostných práv, konkrétne do práva na súkromie a rodinný život. Pasívnu legitimáciu žalovaného v 1. rade žalobcovia odvodili zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pričom konštatovali, že škodou sa podľa európskeho práva rozumie aj nemateriálna škoda, pričom poukázali najmä na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ v prípade N., C-22/12, kde Súdny dvor zaujal stanovisko, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. V nadväznosti na uvedené skutočnosti si žalobcovia touto žalobou uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch tak ako je to špecifikované vyššie.

2. Písomným podaním zo dňa 15.8.2019 sa k žalobe vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaný v 1. rade, ktorý uviedol, že miestne príslušný by mal byť Okresný súd Bratislava I.. Dôvodil, že žalobu považuje vo vzťahu k sebe za nedôvodnú v plnom rozsahu a to predovšetkým z dôvodu, že nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom. Poukázal na zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu, kde je zakotvený priamy nárok poškodeného uplatniť si vzniknutú škodu voči poisťovateľovi. Konštatoval, že z judikatúry vyplýva, že povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu nepokrýva náhradu nemajetkovej ujmy. Poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 176/2012 zo dňa 26.9.2013 pričom vyvstal názor, že pojem škoda v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. nesubsumuje v sebe aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv pozostalých a že táto náhrada nie je predmetom poistného krytia v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) uvedeného zákona, z ktorého dôvodu žalovaný nie je v konaní pasívne legitimovaným subjektom. Poukázal na časť odôvodnenia tohto rozhodnutia NS SR s tým, že nemožno dospieť k inému záveru ako k tomu, že povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu je krytá výlučne škoda, nie nemajetková ujma za zásah do osobnostných práv poškodených osôb v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v 1. rade ďalej dôvodil, že medzi nemajetkovou ujmou a vznikom škody musí existovať príčinná súvislosť. Namietal aj uplatnenú výšku náhrady nemajetkovej ujmy so zohľadnením aj okolností na strane vinníka, jeho postoj k veci a jeho osobnostné a majetkové pomery. Na základe uvedeného navrhla žalobou žalobcov voči žalovanému v 1. rade v celom rozsahu zamietnuť.

3. K vyjadreniu žalovaného v 1. rade sa vyjadrili žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu písomným podaním z 11.2.2020 v tom zmysle, že k námietke pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 1. rade uviedli, že pre posúdenie pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 1. rade je rozhodujúce vyriešenie otázky čo treba rozumieť pod pojmom škoda použitým v zákone č. 381/2001 Z. z.. Žalobcovia sú toho názoru, že pre účely tohto zákona treba pojem škoda vykladať extenzívne v tom zmysle, že tento pojem zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občiansko-právnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv pozostalých spočívajúcich zásahu do ich práva na súkromný a rodinný život spôsobený usmrtením blízkej osoby pri prevádzke motorových prostriedkov. Podľa názoru žalobcov je absolútne logické a legitímne, aby nemajetková ujma spôsobená pozostalým po obetiach dopravnej nehody (ako poškodeným) v priamej príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla bola považovaná za škodu podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z.. Pokiaľ ide o záver Súdneho dvora EÚ vo veci C-22/12 je nesporné, že tento je v súlade so zmluvou o fungovaní európskej únie záväzným výkladovým rámcom a prameňom pre výklad a aplikáciu noriem únieového práva vo všetkých členských štátoch EÚ. Žalobcovia ďalej dôvodili, že žalovaný v 1. rade je pasívne vecne legitimovaný pretože podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. vzniklo žalobcom právo uplatniť svoj nárok i priamo proti poisťovateľovi zodpovednej osoby, t. j. žalovanému v 1. rade. K námietke neprimeranej výšky požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy žalobcovia uviedli, že náhradou imateriálnej ujmy v peniazoch nie je náhrada za život, ale slúži na zmiernenie následkov vzniknutej ujmy. Je nepochybné, že žiadna suma priznaná súdom nie je dostatočná vzhľadom na spôsobenú ujmu a ani na to, aby nahradila život človeka, pričom nestačí len morálna satisfakcia. Žalobcovia poukázali na súdnu prax súdov SR a zároveň žiadali pripustiť do konania ako žalovaného v 2. rade T. Ž., C.. X.X.XXXX (vodiča motorového vozidla, ktoré viedol pri predmetnej dopravnej nehode).

4. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 16C 19/2019-61 zo dňa 30.3.2020 súd pripustil, aby do konania pristúpil ako žalovaný v 2. rade T. Ž., C.. X.X.XXXX, S. Ž.Ž. XX, XXX XX Ž.. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17.4.2020.

5. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov ako aj prečítaním obsahu celého spisu, konkrétne vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi prečítaním obsahu celého civilného spisu ako aj časti trestného spisu tak, že oboznámil z trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4T/30/2019 proti obžalovanému T. Ž., rozhodnutia v predmetnej trestnej veci, znalecký posudok č. 6/2019 znalca Y.. W. O. z odvetvia cestnej dopravy, ďalej konštatoval na č. I. 1 a nasl. civilného spisu sa nachádza samotná žaloba, na č. I. 6 a nasl. je výzva na náhradu nemajetkovej ujmy, na č. I. 16 sa nachádza trestný rozkaz tunajšieho súdu, na č. I. 22 je úprava petitu, na č. I. 30 je vyjadrenie žalovaného v 1. rade k žalobe, na č. I. 53 a nasl. je vyjadrenie žalobcov k vyjadreniu žalovaného, na č. I. 61 sa nachádza uznesenie tunajšieho súdu č. k. 16C/19/2019-61 zo dňa 30.3.2020, ktorým súd pripustil, aby do konania pristúpil ako žalovaný v 2. rade T. Ž., na č. I. 64 sa nachádza vyjadrenie manželky T. Ž., Y. Ž., na č. I. 73 a nasl. je zápisnica o pojednávaní zo dňa 13.10.2020, prepúšťacie správy z psychiatrického oddelenia FNsP J.A. Reimana Prešov, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

6. Dňa 3.8.2011 vodič T. Ž. (žalovaný v 2. rade) viedol motorové vozidlo zn. Škoda Felicia EČV: M. XXX X. v smere jazdy Prešov - Bzenov, ktoré viedol vyššou rýchlosťou ako 90 km/hod, pričom neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam ani stavu vozovky a poveternostným podmienkam, pričom došlo k zrážke s protiidúcim vozidlom zn. Renault Megane Scenic EČV: M. XXX V.. V motorovom vozidle zn. Škoda Felicia došlo k smrteľným zraneniam spolujazdcov M. I., C.. X.X.XXXX a B. B., C.. XX.X.XXXX, ktorí boli synovia a súrodenci žalobcov.

7. Žalovaný v 2. rade mal ako prevádzkovateľ nákladného motorového vozidla v čase dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na toto vozidlo zo žalovaným v 1. rade, pričom táto skutočnosť nebola popretá ako žalovaným v 2. rade, tak ani žalovaným v 1. rade, preto súd túto skutočnosť považoval za nespornú.

8. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 4 T 30/2019 bol obžalovaný T. Ž., C.. X.X.XXXX uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 3 rokov.

9. Rozsudkom krajského súdu v Prešove bol zrušený vyššie uvedený trestný rozsudok vo výroku o treste a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 4 rokov.

10. Na pojednávaní konanom 13.10.2020 boli vypočutí žalobcovia.

11. Žalobca v 1. rade (otec nebohého M. I.) vo svojej výpovedi uviedol, že po tejto dopravnej nehode má ťažký žiaľ. Plače každú noc, sníva sa mu o jeho synovi. Učil sa za murára, budil ho každé ráno do školy, má doma jeho fotografiu, s ktorou sa aj rozpráva. Je to strašné, čo mu bolo spôsobené tou dopravnou nehodou, vychoval syna a teraz má veľký žiaľ. Berie aj lieky na upokojenie, konkrétne Neurol. Bol to jeho najmladší syn, neboli s ním problémy, bol to dobrý chlapec.

12. Žalobca v 2. rade (brat nebohého M. I.) vypovedal, že je to strašné čo im spôsobil T. Ž., zomrel jeho brat, nemá brata a už je sám. S bratom spali spolu v jednom dome, trávili spolu čas, ráno raňajkovali, išli niekedy spolu na futbal, pomáhali si. Nemôže ani navonok plakať za svojím bratom, lebo ich mame je to veľmi ľúto, má veľký žiaľ a bojí sa, aby si niečo nespravila.

13. Žalobca v 4. rade (sestra nebohého M. I.) vypovedala, že je jej za bratom veľmi ľúto. Cítim sa, ako by to bolo dnes, aj keď sa to stalo zhruba pred dvoma rokmi. Bol to jej najmladší brat. Uviedla, že nešlo o nejakú vec, ale bol to človek. Uviedla, že vodič pán Ž. ich bral do auta len vtedy, keď mali nejaké peniaze, pričom nevedela uviesť, či išli dobrovoľne, alebo nie. Konštatovala, že pred matkou sa o tom nesmú ani rozprávať, pretože táto už mala kvôli žiaľu pokus o samovraždu. Uviedla ešte, že vzťahy boli dobré, išlo o jej najmladšieho brata, aj keď sama má dve deti, vnímala ho tiež takmer ako svoje dieťa a

prítom ešte záverom uviedla, že ich matka má veľké fotografie nebohého syna na stenách, s ktorými sa rozpráva a akoby ho stále čakala, pričom keď pripravuje jedlo, naloží na tanier aj pre nebohého syna, akoby ho čakala, že má prísť.

14. Žalobca v 5. rade (sestra nebohého B. B.) vypovedala, že vodič motorového vozidla, jej zabil brata, ktorý chýba veľmi. Ich otec zakázal Ž., aby bral deti do auta, pričom brat jej veľmi chýba. Vzťahy boli v rodine dobré, nebili sa, nehádali. V ten deň keď odišiel, odvtedy už nepočul otca ani matku.

15. Žalobca v 6. rade (otec nebohého B. B.) uviedol, že syn bol jeho život, má zničený život a je teraz na liekoch. Bol to dobrý chlapec, hral dobre futbal a on chodil kopať s ním, keď ho zavolať, nechal aj prácu a išiel s ním kopať loptu, pričom mal dobré vzťahy aj so súrodencami.

16. Žalobca v 7. rade (matka nebohého B. B.) uviedla, že syn bol celý jej život, hovorí: „Dajte mi moje dieťa, nech sa mi vráti domov“. Uviedla ešte, že teraz iba žije na liekoch.

17. Žalobca v 8. rade (sestra nebohého B. B.) po zhodnom a súhlasnom vyjadrení právnych zástupcov strán sporu, hoci bola prítomná na pojednávaní, nebola vypočutá, pretože táto je na invalidnom dôchodku a nevie rozprávať, pričom ide o osobu čiastočne hluchonemú.

18. Žalobca v 9. rade (brat nebohého B. B.) uviedol, že brat mu chýba, mal ho veľmi rád, hrali sa spolu.

19. Právny zástupca žalobcov na tomto pojednávaní uviedol, že dňa 3.11.2018 došlo k tragickej dopravnej nehode, kde došlo k usmrteniu dvoch osôb, pričom žalobcovia sú poškodení z tejto dopravnej nehody a utrpeli teda škodu. Konštatoval, že vodič bol právoplatne odsúdený a vzhľadom na uvedené zotrval na podanej žalobe. Navrhol jej v celom rozsahu vyhovieť.

20. Právny zástupca žalovaného v 1. rade uviedol, že zotráva na procesnej obrane tak ako bola doručená súdu v písomnom vyjadrení.

21. Na pojednávaní konanom 3.12.2020 vypovedal žalobca v 3. rade (matka nebohého M. I.), pričom uviedla, že žalovaný v 2. rade jej zničil život. Syna má stále v hlave, nemôže naňho zabudnúť. Prešli síce už 2 roky, avšak stále každý deň za synom plače, pretože syn ešte mohol žiť. Bola im spôsobená veľká trauma, pričom uviedla, že z dôvodu nervozity a aby mohla pokojne spať berie aj lieky Hypnogen. Uviedla, že žalovaný v 2. rade raz príde z väzenia, bude si chodiť po svete, pričom dvaja nebohí chlapci už nežijú. Uviedla, že bola hospitalizovaná na psychiatrii, nakoľko mala samovražedné sklony, chcela si vziať život, uviedla, že jej syn bol zdravý chlapec. Má ešte dve deti, tieto sú už plnoleté, tento jej nebohý syn bol jej najmilší a najmladší.

22. Právny zástupca žalobcov na tomto pojednávaní v záverečnom prednese uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynula opodstatnenosť podanej žaloby, nakoľko je nepochybné, že došlo k smrtelnej dopravnej nehode, pri ktorej došlo k úmrtiu dvoch osôb, pričom vodič tohto motorového vozidla bol právoplatne odsúdený. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/265/2009, z ktorého vyplýva záver, že ak existujú medzi fyzickými osobami osobné, morálne, citové alebo sociálne vzťahy a väzby môže dôjsť k zásahu do práva na súkromie a rodinný život, pričom v danom prípade k tomu nepochybne došlo. Poukázal na to, že rómska komunita má svoje osobitosti, pričom život u nich sa z pohľadu rodiny prežíva na vysokej citovej a emocionálnej úrovni. Uviedol, že nárok na satisfakciu, teda zaplatenie nemajetkovej ujmy je v celom rozsahu dôvodný. Poukázal na to, že právnym predpis, smernica EÚ, umožňuje s nemajetkovou ujmov sa pohybovať až v rozpätí do piatich miliónov eur, pričom výšku v žalobe podrobne špecifikovali a oproti možnosti žalovať nemajetkovú ujmu je to bagatelizovaná suma. Navrhol žalobe vyhovieť, v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania, nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

23. Právny zástupca žalovaného v 1. rade na tomto pojednávaní v záverečnom prednese uviedol, že čo sa týka nemajetkovej ujmy do výšky päť miliónov eur uviedol, že ide len o poisťné limity, nie o priznávané výšky nemajetkových súm. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/19/2018, kde po dovolaní bol zrušený rozsudok KS, ktorý vyjadril v tomto rozhodnutí NS SR právne názory k výške nemajetkovej ujmy s tým, že voľná úvaha nie je ľubovôľou súdu. Rovnako tak poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6NCdo/15/2012, ktoré opätovne zdôraznilo, že voľná úvaha nie je postavená na ľubovôli súdu, resp. sudcu, pričom musí ísť o úvahu postavenú na jasných pravidlách. Ďalej konštatoval, že podľa zákona o

odškodňovaní osôb o poškodených násilnými trestnými činmi nárok na odškodnenie v zmysle § 5 ods. 1 tohto predpisu predstavuje max. 50násobok minimálnej mzdy a ak ide o viac poškodených delia si tento nárok rovnými dielom. Záverom poukázal na nariadenie č. 278/2017, kde v § 1 ods. 1 na rok 2018 bola minimálna mzda stanovená na sumu 480 eur, čo pri maximálnom vynásobení krát 50 predstavuje sumu 24.000 eur, pričom podotkol, že ide o náhradu, resp. odškodnenie pri úmyselnom trestnom čine, kdežto pri nedbanlivostnom trestnom čine by to nemalo byť viac. Navrhol ak by súd zaviazal žalovaných na náhradu nejakej čiastky vychádzať z týchto úvah. V prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania, nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

24. Z prepúšťacej správy Fakultnej nemocnice s poliklinikou J. A. Reimana Prešov zo dňa 29.5.2019 vo vzťahu k žalobkyni v 3. rade (matka nebohého M. I.) vyplýva, že táto prežila akútnu stresovú reakciu, pričom bola hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení 7 dní.

25. Z lekárskej správy psychiatrickej ambulancie B.. X. Ř. z 6.10.2020 vyplýva, že žalobkyňa v 3. rade je diagnostikovaná depresívnou epizódou a pretrváva u nej strach a jej deti.

26. Z lekárskej správy internej a kardiologickej ambulancie KRUSKAMED, s.r.o. zo dňa 7.2.2020 vo vzťahu k žalobkyni v 7. rade (matka nebohého B. B.) vyplýva, že táto sa trápí, je plačlivá a je sledovaná na psychiatrii.

27. Z lekárskejších správ psychiatrických ambulancií B.. X. Ř. z 3.4.2020 ako aj z lekárskej správy B.. X. B. z 7.11.2019 vyplýva, že žalobkyňa v 7. rade sa necíti dobre, nemôže pozerieť na kľučky, pripomína jej to syna, stále ho čaká, nevie, či sa neobjaví vo dverách. Je plačlivá, keď vidí deti v jeho veku, má pocit, že aj on je tam.

28. Z lekárskejších správ psychiatrickej ambulancie B.. X. B. z 7.11.2019 a 3.4.2020 vyplýva, že žalobca v 6. rade (otec nebohého B. B.) je diagnostikovaný reaktívnou depresívnou poruchou. Keď išli deti zo škôl, nemohol sa na nich pozerieť, stále je v strachu o deti, všade chodí za 10-ročným synom, bojí sa oňho.

29. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie posúdil podľa nasledovných právnych ustanovení:

30. Podľa čl. 3 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

31. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

32. Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

33. Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

34. Podľa § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

35. Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

36. Podľa § 427 ods. 2 OZ rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

37. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

38. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

39. Vo vzťahu k námietke pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 1. rade tu súd prvej inštancie poukazuje na viackrát spomínané rozhodnutie Európskeho súdneho dvora v rozsudku C-22/2012 N. proti U. M. a S. N., kde bolo konštatované, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Je nesporným, že žalovaný v 2. rade mal ako vodič vozidla v čase dopravnej nehode uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovaným v 1. rade, pričom táto otázka nebola v konaní vôbec sporná, pričom práve z tohto poistného vzťahu plynie pasívna vecná legitímácia žalovaného v 1. rade. Rovnako tak sa súd prvej inštancie stotožňuje s názorom, že pasívna vecná legitímácia žalovanej v 1. rade je daná aj § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení.

40. Čo sa týka námietky miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu žalovaným v 1. rade, súd prvej inštancie konštatuje, že miestna príslušnosť tunajšieho súdu je daná § 19 písm. b) Csp, teda túto námietku mal s ohľadom na skutočnosť, že k dopravnej nehode došlo v okrese Prešov, za nedôvodnú.

41. Aj keď podľa rozhodnutia dovolacieho súdu - Najvyššieho súdu SR, 4Cdo 168/2009 zo dňa 20.4.2011, resp. 3 Cdo 176/2012 z 26.9.2013 pod pojem škody pre účely zákona č. 381/2011 Z. z. nie je možné podradiť i nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spočívajúci v strate blízkej osoby, súd prvej inštancie posúdil pasívnu legitímáciu žalovaného v 1. rade odlišne a naopak zaviazal ho solidárne na plnenie.

42. Súd prvej inštancie sa stotožnil s rozhodnutím odvolacieho súdu zo dňa 31.3.2016 sp. zn. 21Co/60/2015 v tom zmysle, že pri aplikácii všetkých výkladových metód nielen jednej izolovane je dôvodný záver, že Slovenská práva úprava obsahuje povinnosť poisťovne z povinného zmluvného poistenia nahradiť aj nemajetkovú škodu na zdraví, pričom súd prvej inštancie má vedomosť o argumentácii iných súdov o neexistencii pasívnej vecnej legitímácie poisťovne v konaniach o náhradu nemajetkovej ujmy (rozsudok NS SR 3Cdo/301/2012 z 31.3.2016).

43. Na tomto mieste je však podľa názoru súdu prvej inštancie potrebné poukázať na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III ÚS 666/2016-36 zo dňa 11.10.2016, ktorým bola odmietnutá sťažnosť sťažovateľa - poisťovne ako zjavne neopodstatnená. V tomto rozhodnutí Ústavného súdu SR je konštatované, že rozsudok Súdneho dvora vo veci C-22/12 je potrebné vykladať v tom zmysle, že pojem škoda použitý v zákone o povinnom zmluvnom poistení, je potrebné vykladať extenzívne, pričom tento záver sa nepovažuje za arbitráry ani inak ústavne neudržateľný. Interpretáčna snaha sťažovateľa v relácii k záverečnej časti právnej veci rozsudku Súdneho dvora vo veci C-22/12, v ktorej sa odkazuje na vnútroštátnu právnu úpravu, je podľa názoru Ústavného súdu SR účelová a márna. Súdný dvor v bode 58. odôvodnenia svojho rozsudku konštatuje, že české (i slovenské) vnútroštátne hmotné právo o zodpovednosti za škodu sa vzťahuje aj na náhradu nemajetkovej ujmy a to z ohľadom na skutočnosť, že zodpovednosť za nemajetkovú ujmu vznikla na základe dopravnej nehody a má občiansko-právnu povahu.

44. Súd prvej inštancie vníma, že Ústavný súd SR nie je súdom všeobecným, avšak vzhľadom na nie úplnú jednotnosť v rozhodovacej činnosti všeobecných súdov je bezpochyby jeho právny názor možné akceptovať ako rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v zmysle čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

45. S ohľadom uvedené mal preto súd prvej inštancie za to, že náhrada nemajetkovej ujmy má byť hrazená z povinného zmluvného poistenia, ktoré mal uzatvorený žalovaný v 2. rade so žalovaným v 1. rade. K tejto otázke ešte záverom súd prvej inštancie poukazuje a stotožňuje sa s právnym názorom uvedeným v uznesení KS PO sp. zn. 6Co/127/2010 zo dňa 28.10.2013, podľa ktorého: „za stavu, že právo umožňuje žalobkyni požadovať náhradu nemajetkovej ujmy je dôvodný záver, že takáto náhrada nemajetkovej ujmy musí byť likvidovaná z povinného zmluvného poistenia. Právna úprava, ktorá by tomuto odporovala bráni naplneniu podstaty tzv. motorových smerníc Európskej únie a takáto právna úprava sa nesmie použiť.“

46. Súkromný život je široký pojem, ktorý nemožno definovať vyčerpávajúcim spôsobom. Také údaje, ako pohlavie, meno alebo sexuálna orientácia sú významnými prvkami osobnej sféry chránenej čl. 8 Dohovoru <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~Main/TArticles.ascx&phContent=~ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=464281&FragmentId2=464283>>. Na duševné zdravie sa musí tiež prihliadať ako na dôležitú súčasť súkromného života spojenú s morálnou integritou. Čl. 8 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~Main/TArticles.ascx&phContent=~ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=464281&FragmentId2=464283>> chráni právo na identitu a osobný rozvoj a právo nadväzovať a rozvíjať vzťahy s inými ľudskými bytosťami a s okolitým svetom. Zachovanie duševnej stability je v tomto kontexte neopomenuteľnou predbežnou podmienkou na účinné využívanie práva na rešpektovanie súkromného života (Ro ESĽP, čl. 8 Dohovoru <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~Main/TArticles.ascx&phContent=~ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=464281&FragmentId2=464283>> - Bensaid v. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska zo 6. 2. 2001, sťažnosť č. 44599/1998).

47. Za zásah do súkromia časť súdnej praxe považuje aj privedenie smrti niektorej z blízkych osôb (§ 116 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~Main/TArticles.ascx&phContent=~ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3344012&FragmentId2=3344013>>). Spôsobenie úmrtia člena rodiny je neoprávneným zásahom do súkromia členov rodiny. Primeraným zadost'účením je v tomto prípade aj náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

48. Právnym prostriedkom ochrany proti takémuto zásahu je návrh, ktorým sa fyzická osoba domáha podľa ustanovení o ochrane osobnosti primeraného zadost'účenenia, ktoré môže mať i podobu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. V takomto prípade je daná aktívna legitimácia tomu subjektu, ktorému svedčí existencia kvalifikovaného vzťahu s nebohým, lebo právo na súkromie je jedným zo základných osobnostných práv fyzickej osoby tak, ako to má na mysli aj ust. § 11 OZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~Main/TArticles.ascx&phContent=~ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3343715&FragmentId2=3343716>> (Uznesenie KS v Košiciach z 13. 10. 2005, sp. zn. 1 Co 201/2005).

49. V rozsudku zo 17. februára 2011 sp. zn. 5 Cdo 265/2009 Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že „ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Takýmto protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie, resp. práva na rodinný život môže byť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma, ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni naplňovať jeho citové potreby, t.j. nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) sféra. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, pozostalá osoba môže utpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločenstva (vzťahu) s blízkou osobou“. Na inom mieste odôvodnenia tohto rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že „zásah do emocionálnej sféry fyzickej osoby, spôsobený protiprávnym konaním tretej osoby, následkom ktorého je úmrtie blízkej osoby, zakladá právo domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti“.

50. Súd prvej inštancie ďalej poukazuje aj na uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 228/2012 zo dňa 26. septembra 2013: „Podľa § 853 Občianskeho zákonníka platí, že občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. V tomto ustanovení Občianskeho zákonníka je upravená analógia. Analógia legis (analógia zákona) sa používa ako forma aplikácie zákona vtedy, keď treba riešiť otázku, riešenie ktorej nie je síce v zákone upravené, ale ten istý zákon upravuje riešenie podobného prípadu. Vychádza sa pritom z predpokladu, že zákonodarcu by podľa rovnakých zásad upravil aj daný prípad. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom, že právnym vzťahom zodpovednosti za nemajetkovú ujmu spôsobenú na osobnostných právach fyzickej osoby (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka) sú obsahom a účelom najbližšie právne vzťahy zodpovednosti za majetkovú ujmu (škodu) spôsobenú v majetkovej sfére poškodeného (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka).“

51. V prejedávanej veci súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch žalobcom v 1. až 9. rade (rodičia a súrodenci obetí dopravnej nehody).

52. Potrebné bolo po vyššie uvedených právnych záveroch zaoberať sa výškou náhrady nemajetkovej ujmy, pričom súd prvej inštancie vychádzal z dostupnej judikatúry, z ktorej príkladmo uvádza :

53. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/30/2012, zo dňa 29. novembra 2012, bola žalobcovi priznaná suma 30.000 eur (náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch v dôsledku úmrtia blízkej osoby pri dopravnej nehode).

54. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom z 15. júna 2011 č. k. 12 C 385/2008-194 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi do 3 dní sumu 23.000 eur a žalobu vo zvyšku zamietol. Na odvolanie žalovanej proti výroku uvedeného rozsudku, ktorým bolo žalobe vyhovie, Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 4. júna 2012 sp. zn. 6 Co 111/2011 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Rozhodnutia súdov vychádzali zo skutkového stavu, pri ktorom došlo dňa 30. decembra 2005 na diaľnici D1 ku kolízii medzi nákladným motorovým vozidlom s cisternovým návesom a osobným vozidlom, pričom došlo k smrteľnému zraneniu vodiča osobného motorového vozidla (syna žalobcu), jeho spolujazdkyne (manželky žalobcu) a k ťažkým zraneniam samotného žalobcu; syn a manželka žalobcu svojim zraneniam podľahli. Podľa právneho názoru súdu prvého stupňa tým došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka).

55. Okresný súd Trnava rozsudkom z 28. apríla 2010 č. k. 37 C 178/2009-73 určil, že odporca tým, že dňa 24.5.2007 viedol svoje vozidlo a nevenoval sa plne vedeniu vozidla a náležite nesledoval situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho si nevšimol chodkyňu prechádzajúcu po prechode pre chodcov a ľavou prednou stranou vozidla do nej narazil, následkom čoho na následky zranení z tejto dopravnej nehody zomrela, zasiahol do osobnostných práv navrhovateľov, do ich práva na súkromie a rodinný život. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľom 1/ a 2/ (rodičom zomrelej) nemajetkovú ujmu, každému vo výške 6.000 eur a navrhovateľom 3/ a 4/ (súrodencom zomrelej) nemajetkovú ujmu každému vo výške 2.000 eur. Krajský súd v Trnave na odvolanie navrhovateľov 1/ a 2/ rozsudkom zo 16. marca 2011 sp. zn. 11 Co 90/2010 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia nemajetkovej ujmy navrhovateľov 1/ a 2/ tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1/ sumu 15.000 eur a navrhovateľke 2/ sumu 15.000 eur všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Následne Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku sp. zn. 4 Cdo 139/2011 zo dňa 30.10.2012 zamietol dovolanie žalovaného.

56. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 20 Co 183/2014 zo dňa 26.5.2015 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 21. 2. 2014 č. k. 5C 38/2012-159 vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania, pričom súd prvej inštancie zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade k povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni v 1/ rade sumu 15.000 eur, žalobcovi v 2/ rade sumu 15.000 eur a žalobcovi v 3/ rade sumu 5.000 eur, to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, nakoľko žalobcovia uplatnené nároky odôvodnili tragickou udalosťou - úmrtím syna žalobcov v 1/ a 2/ rade a brata žalobcu v 3/ rade v dôsledku dopravnej nehody, ku ktorej došlo dňa 21.1. 2010.

57. Výška sumy prichádzajúca do úvahy ako kompenzácia nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch však nemôže byť neobmedzená. Vzhľadom na uvedenú judikatúru ako aj zohľadňujúc vzťahy v rodine mal súd prvej inštancie za to, že osobou ktorá trpí pri strate dieťaťa najviac je pozostalý rodič.

58. V prejednávanej veci prišli žalobcovia v 1. a 3. rade (S. X. Y. I.) o syna, preto súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na solidárne plnenie vo výške 15.000 eur každému z rodičov.

59. Rovnako tak žalobcovia v 6. a 7. rade (B. X. X. B.) prišli o syna, preto súd z dôvodov uvedených vyššie zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na solidárne plnenie vo výške 15.000 eur každému z rodičov.

60. Strata detí bola pre rodičov mimoriadne bolestivá, čo deklarovali aj vo svojich výpovediach na pojednávaní. O ich stave svedčí aj fakt, že obe matky po nebohých, ako aj otec nebohého B. B., boli nútení vyhľadať odbornú psychiatrickú pomoc, aby sa vyrovnali so stratou ich detí. Napokon aj počas samotného pojednávania bola atmosféra vypätá, rodičia plakali a celkovo očividne ťažko niesli svoju stratu.

61. Vo vzťahu k žalobcom v 2. a 4. rade (brat a sestra nebohého M. I.) súd prvej inštancie o výške uplatneného nároku rozhodol tak, že zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na solidárne plnenie vo výške po 5.000 eur v prospech každého zo súrodencov.

62. Rovnako tak vo vzťahu k žalobcom v 5., 8. a 9. rade (sestry a brat nebohého B. B.) súd prvej inštancie o výške uplatneného nároku rozhodol tak, že zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade na solidárne plnenie vo výške po 5.000 eur v prospech každého zo súrodencov.

63. Čo sa týka vzťahu súrodeneckého, tento bol zo strany pozostalých popísaný vo vzťahu k nebohým ako vrelý, bezproblémový, avšak súd mal za to, že napriek strate súrodenca, predsa len je to rodič dieťaťa, ktorý pociťuje stratu ako intenzívnejšiu.

64. Celkovo však súd vnímal atmosféru vzťahov medzi pozostalými členmi rodiny a nebohými ako nenarušenú, súdržnú a medzi jednotlivými členmi rodiny ako podporujúcu a prajnú.

65. Vo vzťahu k žalobkyni v 8. rade súd poznamenáva, že ide o sestru nebohého B. B., avšak súd vzhľadom na jej postihnutie k výsluchu nepristúpil (s čím súhlasili právni zástupcovia strán sporu), pričom jej rovnako ako ostatným súrodencom priznal náhradu nemajetkovej ujmy v rovnakej sume (5.000 eur), pretože vzhľadom na toto jej postihnutie nechcel devalvovať, aj vo vzťahu k ostatným príbuzným, hodnotu jej straty.

66. Z týchto dôvodov súd vyhovel žalobe v časti ako to vyplýva z priznaných súm nemajetkovej ujmy voči jednotlivým členom rodiny - žalobcom a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

67. Záverom súd prvej inštancie považuje za potrebné ešte podotknúť, že žalovaným v 1. rade namietaná skutočnosť, či nebohí z dopravnej nehody boli pripútaní, bola vyvrátená oboznámením z trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4T/30/2019 proti obžalovanému T. Ž., znaleckého posudku č. X/XXXX H. Y.. W. O. z odvetvia cestnej dopravy, kde na strane 8 posudku je uvedené, že v zápisnici z výsluchu obžalovaného vyplýva, že tento bol pripútaný bezpečnostným pásom, rovnako tak jeho spolujazdec. Nevedel uviesť, či všetci boli pripútaní, ale vo výpovedi konštatoval, že asi áno. Dôkazom opaku táto skutočnosť vyvrátená nebola ani z trestného spisu nevyplývala, čo vzal právny zástupca žalovaného v 1. rade na pojednávaní na vedomie.

68. Súd prvej inštancie si neosobuje právo priblížiť sa k reálnej strate a bolesti žalobcov spôsobenou predmetnou dopravnou nehodou súc si vedomý fakt, že peňažné prostriedky v akejkoľvek výške nie sú spôsobilé zhojiť nezvratný následok. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že výška nemajetkovej ujmy tak, ako bola ustálená, je súladná s doterajšou rozhodovacou praxou súdov a je primeraná, všetko v svetle tej skutočnosti, že v prejednávanom prípade ide o situáciu, kde obeťmi dopravnej nehody boli otec a syn z jednej fungujúcej rodiny. Je nesporné, že obe rodiny ako celky utrpela stratu, pričom výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je súdom určovaná voľnou úvahou, vždy však s prihliadnutím na zákonné kritéria závažnosti vznikutej ujmy a okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti došlo. Určenie konkrétnej výšky náhrady potom musí zohľadňovať všetky okolnosti konkrétneho prípadu a musí byť v súlade s požiadavkou spravodlivosti. Závažnosť vznikutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä s obsahom na jej intenzitu, rozsah a trvanie. V tejto

súvislosti je nutné zdôrazniť, že skúmané zásahy vyvolávajú spravidla ujmu dlhotrvajúcu, rozsiahlu a v zásade ničím nereparovateľnú.

69. K námietkam žalovaného v 1. rade je záverom už len potrebné dodať, že smrť dvoch osôb - synov a bratov žalobcov bola nepochybne nečakaná, tragická, žalobcami nezavinená udalosť, ktorá do ich života zasiahla a nenávratne pretrhla doterajšie väzby, čím žalobcovia stratili možnosť realizovať a ďalej rozvíjať svoj rodinný život vo vzťahu k nebohým. Žalobcovia v tejto súvislosti pomerne podrobne popísali charakter vzťahov existujúcich medzi nimi a pozostalými.

70. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu, citovaných právnych ustanovení a uvedených záverov súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

71. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

72. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

73. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

74. Podľa § 262 ods. 1 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

75. O trovách konania súd rozhodol v zmysle citovaných zákonných ustanovení. Vo veci mala žalobkyňa plný úspech, preto má voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 C.s.p v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.